

לרותי

השבוע, או הנה: שמעון (שכחתי לברוק על חותמת הבול מאין הוא בארץ) כתב אל אחד הכותבים למדור זה:

„בתיאורך ראיתי בדימוי מישוי שתאים לך כמו מיכסה לסיר. בחורה מקסימה, אותה הכרתי בעבר. לצערי לא התאמנו, אך, כפי שהבנת, אני עדיין זוכר אותה ורוצה באושרה. נסה ולא תתאכזב.”

וכאן בא שם ומיספר טלפון. תגידו, זה לא נחמד מצידו? אולי תקחו ממנו דוגמה ותפרגנו קצת לאקסים שלכם? בחיי שאני אוהבת דברים כאלה.

***
רק ילדות טובות כותבות יומן.
לרעות אין זמן.

לפתוח פרק ב'

גם השבוע מצאתי בין גל המיכתבים את האחד שגרם לי להתמוגגות כללית. אני נשבעת שזה לא בגלל המחמאות שהיא מחלקת לי. הנה הוא: לטובת ההנאה שלכם, בלי קיצורים ובלי הערות-ביניים:

„ער היום הסתייגתי מהיכריות ככתב, אולי משום שאינן ספונטניות ולא הייתי מסוגלת לגשת אליהן באופן משוחרר וטבעי לגמרי. חלמתי שהאביר שלי יבחיני כי מרחוק, אפילו בתוך ההמון, אבל אני עדיין ממתנה לו, ולכן החלטתי לעשות משהו פעיל כדי ליצור איתו קשר.

„מכל הדרכים לחיפוש אבירים נראה לי מדרך, רותי, כמלבך ביותר. אצלך, לפחות, אפשר לטעום משהו מאישיות הכותב, ויש גם הומור וסיפורים קטנים שעושים את העניין לפחות סטירלי (אה, כן, אני אחות).

חוץ מהפרטים הסכניים של אלמנה, 38/173+ שלושה מקסימים בני 17, 16, 9, אני נערה כנשמתי (ויש המתעקשים שגם במראי), עם הופעה נאה (יש המתעקשים על מאור) והרבה שימחת-חיים. חזקה, אבל רגישה, בעלת חושי-הומור ואהבה גדולה לילדים.

„רוצה לפתוח פרק ב' עם ידידי נפש אמיתי, שהחברות והאהבה בין בני-יוזג חשובים לו יותר מכל הסטאטיסטים למיניהם. שיהיה נאה וגבוה בנדיבות (אך לא לגבי הרוחב), עם שילוב נכון של שוכבות ועומק, ככך 37 — 40. חשוב ששורשי יהיו נטועים היטב בארמת המולדת, וזה מביא אותי להזכיר שאני בת ההתיישבות העובדת (לא כרגע).

„אחר שערכי-שיריים, לפעמים, עושים לו טוב על הלב. אני יודעת שזה נשמע כמעט בלתי-ניתן להשגה, מה גם שאני מתעקשת על פניו, שיש לו היכולת להעניק חום ותשומת-לב (לא כמיקרה איני מציינת אהבה) גם לילד שלא ידע להתאכזב מהי, והוא כמה לה בכל מאודו.”

כותבת שיעון, האחות הזאת. חשבת פעם להחליף מיקצוע? מיספר זהוהיוי שלה, למי שמכתבה עושה לו משהו. הוא (1039/84).

***
* שהיא לא תבלבל את המוח שהיא נרה לבד. היא תמיד לובשת שמלות שאי-אפשר ללבוש לבד.

שלוש אהבות

הוא, (1040/84), אקדמאי בעל מיקצוע חופשי, כן-35, גובה 1.78 מטר. הוא לא פירט את כל האהבות שלו בחיים, והסתפק רק בשלוש: אמנות, חיות וטילים בחיקי-הטבע. ילדי הארץ, מול טלה. מגדיר את עצמו כרווק אשר רוצה להתחתן סוף-סוף. עם מי? איתך, כמוכן, כתנאי שאת נאה, רצינית, רגישה ונשית.

***
* את יכולה ללמוד המון על אהבה בסרטים — אם לא תתני לסרט להסיח את דעתך.

פירגון השבוע

לא שייצא לכם משהו מהסיפור הבא, אבל אם אתם רוצים לראות מה קיבל אצלי את התואר „פירגון

בלי אחריות

„אם את קוראת את העולם הזה, ריעותי הפוליטיות רומות לדיעור תייד, כך מתחיל (1041/84), ומגלה עוד קצת על עצמו: שהוא בן 25, „בחור יפה” ובנושא שבינו לכינה חופשי ומשוחרר. בסיום מיכתבונו הוא מודיע שאם גם את כזו — והוא לא מתכוון ליפה, או בת 25, אלא רק לעניין של חופשיה ומשוחררת — כתבי אליו, „להיכרות אמיתית.” היכרות אמיתית, אה?

תאמינו לי, בקריאה ראשונה רציתי לתייק את המיכתב הזה כסל-הניירות. מוריד לי את הרמה הכללית, זה, אבל בסוף החלטתי לתת לו צ'אנס, לא יודעת למה. אולי בגלל הריעות הפוליטיות שלו. אני קצת רגישה בעניין, מה לעשות. אז בלי אחריות, מותק, וכאשר את הולכת להיפגש איתו, קחי איתך, בבקשה, שומר ראש.

***

פרסים בלברו

„אני בת 21+, נאה מאוד, סימפאית, תי, אינטליגנטית, דוגלת בכנות וביושר, כותבת (84/1042), אני פרסה, ולמדת פיזיותראפיה שנה א' כאוניברסיטת כן-גוריון בכאר-שבע. אשמח להכיר בחור יוצא פרס, רציני, לבניית עתיד משותף. רצוי בעל הופעה נאה, בגיל 35 — 22.” מה זה פה, אשכנזי כבר לא טוב לה?

***

• קוראים/קוראות המבקשים לענות למיכתבים לרותי מת-בקשים לעשות זאת תוך ציון שם המפרסם במדור או המיספר המזהה שלו (84/...) על גבי המעטפה. נא לציין גם „מיכתי ביום לרותי” ולשלוח למערכת „העולם הזה”, תל-אביב, רחוב גורדון 3.

זאת, כמוכן, גם הכתובת לקוראות/קוראים המבקשים לפנות למדור.

אפסים, מינוסים ועשירות

מצליחין-נשים רודולף ואלנטינו בפעולה

אם אתה אוהב לענות על מה שנקרא „מיבחן אמריקאי”, הנה כמה שאלות, עם ניקוד בצידן, על הצלחתך עם נשים.	1. אתה נכנס למועדון. יושבת שם חתיכה, לבד. זה מפני ש:
(א) היא רוצה להיות לבד	0 נקודות
(ב) היא מחכה למישהו	0
(ג) היא חיכתה לך כל חייה	10
2. אתה ניגש אליה. היא מפנה אליך את הגב. למה?	
(א) מפני שהיא מחפשת את המלצר	0
(ב) היא רוצה שתעזוב אותה	מינוס 10
(ג) היא מקווה שתנשק את צווארה	10
3. מילות הפתיחה שלך הן:	
(א) נחמד כאן, לא?	0
(ב) האם אני מטריד אותך?	מינוס 10
(ג) היי, מותק, יש לך מזל הלילה!	10
4. אתה מזמין אותה לרקוד. היא מקיאה, מפני ש:	
(א) היא שתתה יותר מדי ויסקי	0
(ב) אתה דוחה אותה באופן מיסי	מינוס 10
(ג) גרמת לה התרגשות פנימית אדירה	10
5. אתם נוסעים במכונית שלך. אתה שם קסטה של פרנק סינטרה ומודיע לה שנוסעים אליו הביתה. היא נעשית היסטרית. למה?	
(א) היא מעדיפה את חוליו אינגליאס	0
(ב) היא היתה בוחרת להיכלל בארון למשך שנה עם גאולה כהן.	
(ג) מאשר לנסוע איתך הביתה	מינוס 10
(ג) תשוקתה אליך היא עכשווית	10
6. הגעתם לדירתך. היא רצה לחלוץ, פותחת אותו ומתחילה לטפס בכיוון החוצה.	
(א) היא רק רוצה לשמוע את ציוץ הצפורים	0

והמסקנות

בעיקר אפסים: אתה, חביבי, ממש מיקרה אבוד. אתה הוא מסוג הגברים אשר, בהיפגש עם אשה, יתייחסו אליה כאל בנארם ולא כאל אובייקט מיני. אתה בוודאי הומיסטסואל, וכמעט בטוח שלא היית יודע מה לעשות עם חזה שעיר, אילו היה לך כזה.

בעיקר מינוסים: כושר המשיכה המיני שלך — שלא נרע. לא קיים בכלל. רוב יחסך עם נשים הם לנגוע וללכת. אתה נוגע והיא הולכת. אתה, ככל הנראה, בלתי רצוי במיטה כמו ביסקוויט מתפורר.

בעיקר עשירות: אתה פשוט לא יכול לעצור את החתיכות שמסערת עליך. אתה מוכרח לסדר לעצמך לוח שבועי, כדי להיות הוגן עם כולן.

במדינה

ציונות

השתנעת? למה באת?

מה משותף לבירת, הרצליה וקמורה?

מה משותף לגולדה מאיר וליהודי בשם בלוס? שניהם עלו ארצה מארצות-הברית. ובלום הוא האדם שהקים את מיפעל השיניים התותבות הראשון בארץ (בנחלת-יצחק, כיום שכונה במזרח תל-אביב).

לגדל עגבניות. השנה ימלאו 80 שנה מאז החליטו ציונים אמריקאיים

עולה מאיר (1969)

ברוך השם! הגאולה קרובה!

שהגיעה השעה לא רק לדבר ציונות, אלא גם להגשים אותה. היו אלה חברי התחייה (אין שום קשר) שייסדו את תנועת האיכר הצעיר. אשר חברה הצטרפו, כעבור שנים מיספר, ערב מילחמת-העולם הראשונה, לקבוצה כינרת.

לא פסקה העליה מארצות-הברית, אם כי רק בטיפטופים, 500 — 600 איש לשנה, משך עשרות שנים. אך, כפי שמעלייה-הזכרונות, בחוברות שהחלו להתפרסם לקראת היובל, מזכירים, ירם של אמריקאים אלה היתה בכלל: הם היו אלה שייסדו, בשעתו, את העיירות עפולה, הרצליה ורעננה (ב-1934, למשל, היו רובם של 2,800 תושבי רעננה עולים מארצות-הברית). הם נתנו את השם לקיבוץ עין-השופט (על שם השופט העליון האמריקאי-יהודי לואיס ברנרדיס) וגם יישבו אותו וכפר בלום בגליל נודע משך שנים כקיבוץ האנגלו-באלטי (כד כות תערוכה התושבים יוצאי ארצות-הברית ויטביה הבאלטית).

ככפר בלום גם הודיעו פעם, בגאווה, שאם כי בין העולים מארצות-הברית מצוי רב אחד, פרופסור-למתמטיקה אחר, מהנדס-מכרות אחר ועוררדיין אחר, הרי, כקיבוץ, הם, כולם, מגדלים עגבניות.

לשפץ כבישים. לא תמיד התקבלו העולים מארצות-הברית בת-מיהבו בנוסח השתגענות: למה באת? כפי שמדווח אחר ממעלייה-הזכרונות, כאשר גולדה מאיר, למשל, הגיעה לתל-אביב של שנות ה-20, נתקלה בישישה, שחקרה אותה למוצאה. כשגולדה השיבה „מאמריקה” ספקה הישישה את כפיה בהוריה וקראה: ברוך השם! הגאולה קרובה, אם אפילו המליונרים מאמריקה כבר מגיעים! ואם כי, למען האמת, מעט מאוד מליונרים-שלי-אמת באו ארצה מאמ-

* בלום גם קיים בארץ מסורת יהודית-אמריקאית של מימון בנייני-צבור: הוא האיש שתרם את הכסף להקמת בניין אוהל שם בתל-אביב, שהיה בשנות ה-30, המרכז הרוחני של העיר. ביאליק ע"ך בו. מדי שבת, מסיבת עונג-שבת. (המשך בעמוד 36) העולם הזה 2457